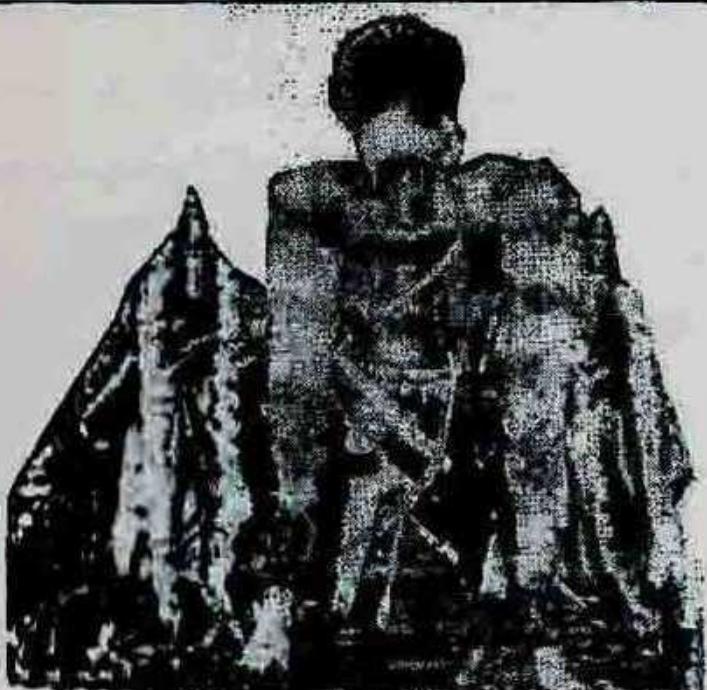

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

திருக்கோட்டியுர் நம்பிகள் வைபவம்

அந்தாந்தா மணிமலை கோயில்
ஸ்ரீராமாயணப்பெருமான்

இயற்றியவர்

மு. வெங்களச்வாமி ஜயங்கார் M.A., B.L., Advocate
(எழுஞ்சள்)
(திருச்சியில் பிழைக்கப்படுகிறார்)
திருச்சியில் திருச்சிராப்பள்ளி, 620017

திருக்கோட்டியுர் நம்பிகள்
வைபவம் நம்பியிடு

நிருக்கோட்டமுயர்நட வீதன் வாழ்ச்சிருநூல்

ஏன்னிடமிருந்துவருமான் பொன்ற நெடுஞ்செழியன் வாழ்ச்சி

வாங்காடி இரண்டிலிருந்து முத்துக்கிருந்தோன் வாழ்ச்சே

நிருக்கோட்டமிலிருந்து வாழ்ச்சே

ஏப்போய்க்காலானாலும் பேரியறை பாவனை வாழ்ச்சே

தித்தாநாயார் நிருக்கோட்டத்திரத் திருந்தோன் வாழ்ச்சே

நிருக்கோட்டமிருந்து நிருக்கோட்டோன் வாழ்ச்சே

நிருக்கோட்டமிருந்து பொம்புதூர் முலிக்குகோட்டதோன் வாழ்ச்சே

நோயிலிருந்து நிருக்கோட்டமிருந்து மதுலகில் வாழ்ச்சே.

ஏன்றும் நிருக்கோட்டத்திரத்தைக்கருதிவந்தோன் வாழ்ச்சே

ஏன்றும்போதும் முன்னவர்க்குக் கதியனித்தோன் வாழ்ச்சே

ஏன்றுமிழலைப்போதுமிழலைப்போதுமைவன் வாழ்ச்சே

ஏன்றுமிழலைப்போதுமிழலைப்போதுமைவன் வாழ்ச்சே

ஏன்றுமேயுக்குத்தோன் ஏன்றுமேயுக்குத்தோன் வாழ்ச்சே

ஏம்போய்மானாலிவைப்போய் ஏயாம் பாவனை வாழ்ச்சே

ஏதுடுக்குமிக்கேள்வன்மொழித்தாந்திரங்கோட்டோன் வாழ்ச்சே

நிருக்கோட்டமிருந்து சுதாநக்கில் வாழ்ச்சே.

(தொடர்க்கி பின்புற உள்ளுள்ளில்)

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

முவ்வுக்கரை

ஸ்ரீ உ. வோ ஸ்ரீ கி. ந. வி. ஸ்வாமி ஜியங்கார், M.A., B.L.,
[ஸாதுர்சனர்], ஆசிரியர் : ஸ்ரீவஷ்ணவ ஸாதுர்சனம்
புது நிர். 5, புத்தூர் அக்ரஹாரம், புத்தூர், திருச்சி - 620 017.

விசிஞ்டாத்வைத ஸ்ரீவஷ்ணவ தரிசனத்தை நாடெங்கும் பரப்பிய ஸ்ரீராமானுஜாசார்யருக்கு ஆசார்யர்கள் ஜவர். அவர்களாவார் : (1) பெரியநம்பி, (2) திருக்கோட்டிழூர் நம்பி, (3) திருமாலையாண்டான், (4) பெரிய திருமலை நம்பி (5) திருவரங்கப்பெருமாள் அரையர். இவர்களில் திருக் கோட்டிழூர் நம்பியே மஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசித்து ஸ்ரீ ராமானுஜரை எம்பெருமானுராக உருவாக்கியவர். அவர் அவதரித்தது திருக்கோட்டிழூரில் ஒரு ஸர்வஜித்-ஸூ ரோகினியில். அவருடைய அவதார உத்ஸவம் திருக்கோட்டிழூர் ஸந்திதியில் ஆண்டுதோறும் பத்து நாட்களுக்கு மிகச்சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்று வருகிறது.

இது தவிர, பதினெடு கருடஸேவை உத்ஸவத்தின்போது மங்களாசாஸனம் நடைபெறுவதால் திருநாங்கூர் தில்ய தேசங்களில் முக்கியமானதான மணிமாடக்கோயில் எனப்படும் நாராயணப்பெருமாள் ஸந்திதியில் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி மூலவர், உத்ஸவர் ஆகிய இரண்டு திருமேனிகளுடன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். திருக்கோட்டிழூர் நம்பி வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சில நூற்றுண்டுகளுக்கு முன்னர் திருநாங்கூருக்குக் குடிபெயர்ந்து நாராயணப் பெருமாள் ஸந்திதியில் நம்பி விக்ரஹத்தை ஏறியருளப்பண்ணியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த ஸந்திதியிலும் திருக்கோட்டிழூர் நம்பிக்கு ஆண்டுதோறும் வைகாசி ரோகினியோடு நிறைவெபறும் ஜந்து நாட்களுக்கு சிறப்பாக உத்ஸவம் நடைபெறுகிறது. இந்த நாராயணப் பெருமாள் ஸந்திதியில் நம்பி அர்ச்சா

ரூபமாக தினமும் பெருமாளை ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கிறார். திருநஷ்ட்ரமான வைகாசி ரோகிணியன் ரூ பெருமாள் கருடஸேவையிலும், நம்பி தோனுக்கிள்யான்ல் அவரை ஸேவித்துக்கொண்டும் திருநாங்கூரில் வீதிவலம் வருகிறார்கள். இந்த ஸந்திதியில் திருக்கோட்டியூர் நம்பி வம்சத் தவர்களே முதல் தீர்த்தக்காரர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். பெருமாள் புறப்பாடுகளில் நியமேன திருக்கோட்டியூர் நம்பி களுக்கு அருளப்பாடு ஸாதிக்கப்படுகிறது.

இந்த வருடம் உத்ஸவத்தில் திருக்கோட்டியூர் நம்பி வைபவத்தை, திருநாங்கூர் திருக்கோட்டியூர் நம்பி வம்சத் தார் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளியிட விரும்பி அடியேஜை திருக்கோட்டியூர் நம்பி வைபவத்தை எழுதி அச்சிட்டே தரும் படி கேட்டுக்கொண்டனர். அதன்படி ஆரூயிரப்படி குருபரம் பராப்ரபாவம், வார்த்தாமாலை, சரமோபாய நிர்ணயம், பெரிய திருமுடியடைவு, திவ்யப்ரபந்த வ்யாக்யானங்கள் ஆகிய பூர்வாசார்ய க்ரந்தங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு திருக்கோட்டியூர் நம்பி வைபவம் அடியேனுல் எழுதி அச்சிடப்பட்டது. விக்ரம-ஞௌ வைகாசி ரோகிணி [2—6—2000] அன்று திருநாங்கூர் மணிமாடக் கோயிலில் நம்பி திருநஷ்ட்ரத் தன்று இந்நால் வெளியிடப்படுகிறது.

நம்பி வம்சத்தவர்கள் அனைவரும் இதைப் படித்து நம்பி திருவுள்ளத்திற்கு உகப்பாக நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்றும், மணிமாடக்கோயிலில் திருக்கோட்டியூர் நம்பி கைங்கரயத்தில் சிறப்பாக ஈடுபடவேண்டும் என்றும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

திருக்கி.

தாஸன்,

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி ஜயங்கார்

2—6—2000

[ஸாதார்சனர்]

இந்நால் கீழ்க்கண்ட விலாசத்தில் ரூ. 6/- விலையில் [தபாறகூலி தனி] கிடைக்கும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி ஜயங்கார்

5, புத்தூர் அக்ரஹாரம், புத்தூர்,

திருக்கி - 620 017.

ஞி:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

திருக்கோட்டியூர் நம்பி வைபவம்

எழுதியவர் :

**ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்ரீ சி. தங்களைச் சாமி ஜெயங்கரன், M.A.,B.L.,
[ஸாதார்சனர்], ஆசிரியர் : ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாதார்சனம்
புது நிர. 5, புத்தூர் அக்ரஹாரம், புத்தூர், திருக்கி-620 017.**

ஆழ்வார்கள் பரவச்செய்த பரமவைதிக மதமான ஸ்ரீவைஷ் ணவ ஸித்தாந்தத்தைப் பிற்காலத்தில் நாதமுனிகள் முதலான ஆசார்யர்கள், எதிர்வாதங்களுக்குப் பதிலிறுத்து மறுத்து நன்கு நினைநாட்டினார்கள். இந்த ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வார் தலைமை பெற்றவர். அவர் சிக் வேத ஸாரமாகத் திருவிருத்தம் என்னும் திவ்ய ப்ரபந்தத்தையும், யஜூர் வேத ஸாரமாகத் திருவாசிரியம் என்னும் திவ்ய ப்ரபந்தத்தையும், ஸாம வேத ஸாரமாகத் திரு வாய்மொழி என்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தையும், அதர்வண வேத ஸாரமாகப் பெரிய திருவந்தாதி என்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தையும் அருளிச்செய்தார். ஆசார்யர்களில் முதல்வரான நாதமுனிகள் அஷ்டாங்கயோகம் கைவந்தவராகையாலே. தமக்குப் பல நூற்றுண்டுகள் முற்பட்டவரான நம்மாழ்வாரை யோகநினையிலே மனத் தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து (நேரே கண்டு) அவரிடமிருந்து திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும், அவற்றின் அர்த்தங்களையும் ரஹஸ்யத்ரயத்தின் அர்த்தங்களையும் உபதேசிக்கப் பெற்றார். அவர் திருவாய்மொழி யைக் கேட்டு வரும்போது,

‘பொலிக பொலிக பொலிக போயிற்றுவல்லுயிர்ச் சாபம்
ஙலியும் நாகமும்நைந்த நமனுக்கு இங்கு யாதோன்றுமில்லை
கலியும் கெடும் கண்டு கொண்மின் கடல்வண்ணன் பூதங்கள்
மன்மேல்
மலியப்புகுந்து இசைபாடி ஆடியுழிதாக் கண்டோம்’

[திருவாய்மொழி 5-2-1]

என்னும் பாட்டில், “கலியும் கெடும் கண்டுகொண்மின்” என்னும் தொடராலே பிற்காலத்தில் கலிகாலமே கெட்டுப்போம்படி யான தொரு நிகழ்ச்சி நடக்கப்போவதை ஆழ்வார் உணர்த்தியுள்ளார் என்று உணர்ந்த நாதமுனிகள் அதுபற்றி விளக்கம் கேட்ட

வடன், நம்மாழ்வார் ஸ்ரீராமாநுஜருடைய அவதார காலத்தில் கவியும் கெடும்படியான அளவுக்கு இந்தத் தரிசனம் வளரப் போகிறது என்று அருளிச்செய்து, நாதமுனிகளின் வேண்டு கோளின்படி பவிஷ்யதாசார்யரான (பிற்காலத்தில் அவதரிக்கப் போகிற ஆசார்யரான) ராமாநுஜருடைய விக்ரஹத்தை அமைத்து நாதமுனிகளுக்கு அருளியதாகவும் பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் குமாரரான நாயன்ராச்சான் பிள்ளை அருளிய சரமோபாய நிர்ணயத்தில் காணப்படுகிறது. அந்த விக்ரஹம் நாதமுனிகளிடமிருந்து அவருடைய சீடரான உய்யக்கொண்டாரிடமும், அவரிடமிருந்து அவருடைய சீடரான மணக்கால் நம்பியிடமும், அவரிடமிருந்து அவரது சீடரும் நாதமுனிகளின் பேரருமான ஆளவந்தாரிடமும் அவரிடமிருந்து அவருடைய சீடர்களில் தலைவரான திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடமும். அவரிடமிருந்து அவரது குமாரியான தேவகிப் பிராட்டியாரிடமும் வந்ததாக அந்தச் சரமோபாய நிர்ணயம் கூறுகிறது. இன்றும் திருக்கோட்டியூரில் திருக்கோட்டியூர் நம்பியின்தியில் இந்த பல்விஷ்யதாசார்ய விக்ரஹம் காணப்படுகிறது.

பெரியாழ்வாநம் சௌவா நம்பியும்

ஆழ்வார்கள் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் அந்தணர்களாயிருந்த ஆழ்வார்கள் மூவரும் பூர்வசிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ பிராம்மணர்களாகவே அமைந்துள்ளனர். வடதேசத்திலிருந்து சோழ தேசத் திற்கு முதன் முதலில் வந்தவர்களாகக்கயாலே ‘சோழியர்கள்’ என்னும் சிறப்புப் பெயரால் இவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். ஆழ்வார்களில் பூர்வசிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ பிராம்மண குலத்தைச் சேர்ந்த விஷ்ணுசித்தர் என்னும் பெரியாழ்வார் காலத்தில் பாண்டிய நாட்டை வல்லபதேவன் என்னும் அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்குப் பூர்வசிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ பிராம்மனேத்தமரான செல்வநம்பி என்பவர் மந்திரியாயிருந்தார். இவரே வல்லபதேவன் மூலம் பெரியாழ்வாரைக் கொண்டு பரதத்வ நிர்ணயம் செய்வித்தவர். பெரியாழ்வார் “அல்வழக்கொன்றும் இல்லா அணிகோட்டியர் கோன் அபிமான துங்கன் செல்வன்” [திருப்பல்லாண்டு 11] என்று திருப்பல்லாண்டிலும்,

‘ஸளிரந்த சீலன் நயாசலன் அபிமான துங்கனை—நாள்தொறும் தெளிந்த செல்வஜைச் சேவைக்கொண்ட செங்கண்மால் திருக்கோட்டியூர்’

என்று பெரியாழ்வார் திருமொழியிலும் இந்தச் செல்வ நம்பியை மிகச்சிரப்பாகப் பாராட்டியிருப்பதைக் காணலாம். இந்தச் செல்வ நம்பியின் வம்சத்தில் அவதரித்தவர் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி. இவருடைய வாழி திருநாமத்தில், “செல்வ நம்பிகுலம் தழைக்கச் சேகத் துதித்தான் வாழியே” என்று இருப்பதிலிருந்து இது உறுதியாகிறது.

ஆளவந்தாதும் திருக்கோட்டிழூர் நம்பியும்

நாதமுனிகளின் பேரரான யாழுஞ்சார்யர் காலத்திலேயே ஸ்ரீராமானுஜர் அத்வைதியன் யாதவப்ரகாசரிடம் உபநிஷத்துக்களுக்கு அர்த்தம் கேட்டு வந்தபோது காஞ்சீபுரம் தேவப்பெருமான் ஸந்திதியில் ஆளவந்தார் அவரைக் கடாக்ஷித்து “இவரே நம்மாழ்வார் பொலிக போலிக”-வில் திருவுள்ளம் கொண்ட பாவிஷ்யதாசார்யர்” என்று நிர்ணயித்தார். ஆனால் நேரில் அவருக்கு உபதேசிக்கும் வாய்ப்பு ஆளவந்தாருக்குக் கிட்டவில்லை. அதனால் நம்மாழ்வார் நாதமுனிகள் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி என்னும் ஆசார்ய பரம்பரையின் மூலம் தாம் பெற்ற அர்த்தங்களை ஜுந்து சிஷ்யர்களிடம் சேமித்து வைத்து அவற்றை ஸ்ரீராமானுஜருக்கு உபதேசிக்கும்படி கட்டளையிட்டார். அவர்களாவார் :— 1. பெரிய நம்பிகும்படி கட்டளையிட்டார். 2. திருக்கோட்டிழூர் நம்பி 3. திருமாணியாண்டான் 4. பெரிய திருமலை நம்பி 5. திருவரங்கப் பெருமரளரயர். இப்படிப் பல சிஷ்யர்களிடம் ஆளவந்தார் அர்த்தங்களைச் சேமித்து வைத்திருந்த போதிலும், ஸ்ரீராமானுஜரே பாவிஷ்யதாசார்யர் என்று நிர்ணயித்து அவருக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசித்து அவர்பெயரில் தர்சனம் விளங்கும்படி செட்யவேண்டிய பொறுப்பைத் திருக்கோட்டிழூர் நம்பியிடமே ஆளவந்தார் ஒப்படைத்திருந்தார். மணக்கால் நம்பியிடமிருந்து தாம்பெற்ற பாவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹத்தையும் அவர்வசமே ஒப்படைத்து, “இவரை மஹாசார்யராக உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு உம்முடையது” என்று நியமித்திருந்தார்.

ஜந்து ஆசார்யர்களும் ஸ்ரீராமானுஜரும்

பெரிய நம்பி ஸ்ரீராமானுஜருக்கு மதுராந்தகத்தில் பஞ்ச எம்ஸ் காரங்களை ஸாதித்தார். தில்ய ப்ரபந்தங்களையும் உபதேசித்தார். திருக்கோட்டிழூர் நம்பி திருமந்தரார்த்தமும் சரமங்கோர்த்தமும் ஸுதித்தார். திருமாணியாண்டான் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி

யின் நியமனத்தால் ஸ்ரீராமாநுஜருக்குத் திருவரய்மொழியின் அர்த்தத்தை உபதேசித்தார். பெரிய திருமஸீல நம்பி ஸ்ரீராமாநுஜருக்கு ஸ்ரீராமாயணத்தின் போருளை உபதேசித்தார். திருவரங்கப்பெருமாளரையர் ஸ்ரீராமாநுஜருக்கு “ஆசார்யனே உபாயம்” என்னும் சரமோபாயத்தை உபதேசித்தார். அருளிச்செயல் சந்தையும் நல்வார்த்தைகளையும் உபதேசித்தார். இந்த ஐவற்றில் ஸ்ரீராமாநுஜரை உருவாக்குவதில் பெரும்பங்கு வகித்த திருக்கோட்டிழூர் நம்பியின் பெருமைகளை அடுத்தபடி விரிவாக அனுபவிப்போம்.

திருக்கோட்டிழூர் நம்பியும் எம்பீஸ்மை ஒதும்

ஆளவந்தார் அவதரித்துப் பதினெட்டு வருடங்கள் கழிந்தபின் [க.பி. 987] ஸர்வஜித் வருஷத்திலே வைகாசி ரோகிணையில் காஸ்யப கோத்ரத்தில் ருக்ஷாநாதருயில் பெரியாழ்வாருக்குப் பரம ஆப்தரான செல்வ நம்பியின் வம்ரத்திலே ஸ்ரீபுண்டாரீகர் என்னும் நிதய ஸுரியின் அம்சமாய், ஸுர்வசிகூ யூவைஷ்ணவ ப்ராஹ்மனை குலத்திலே குருகேசர் (திருக்குருகைப்பிராஷ்) என்னும் திருநாம முடையவராய் அவதரித்தவர் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி. நாத முனிகளிடமிருந்து உய்யக்கொண்டார் மனைக்கால் நம்பிகளின் மூலம் கிடைத்த பாலிஷ்யதாசாரிய விக்ரஹத்தை ஆளவந்தார் தம் சரம துசையிலே இவரிடம் ப்ரஸாதித்து, அது வந்த வழியையும் அருளிச்செப்து, ரஹஸ்பார்த்துங்கள் அனைத்தையும் ஸ்ரீராமாநுஜருக்கு உபதேசிக்கும்படியும் நம் துரிசனத்தை அவர் திருநாமத்தாலே விளக்கலைவக்கும்படியும் நியமித்துச் சென்றார்.

ஆளவந்தார் அவரது சிஷ்யர்கள் காலம் வரையில், “ஓராண் வழியாய் உபதேசித்தார் முன்னோர்” என்று மாமுனிகள் உபதேசரத்தினமாளையில் அருளிச்செய்தபடி யே ஒவ்வொரு ஆசார்யரும் சிஷ்யர்களின் தகுதியை ஆராய்ந்து, அவர்கள் கைங்கர்யங்கள் முதலானவை செய்து மிகவும் பிரார்த்தித்த யின்னரே அவர்களுக்கு அர்த்தங்களை உபதேசம் செய்தனர். இந்த ஆசார்யர்கள் அநுவ்ருத்தி ப்ரஸ்நநாசார்யர்கள் [சுச்சுஞ்சை கைங்கர்யம் முதலான வற்றைச் செய்வதால் உக்கும் ஆசார்யர்கள்] என்று அழைக்கப்படுவர். இந்த முறையில் உபதேசம் தொடர்ந்தால் தரிசனம் வளராது என்று உணர்ந்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீராமாநுஜரை ‘க்ருபா மாதர ப்ரஸ்நநாசார்யராக [நிர்வேஹதுக கருஜீயால உகந்து உபதேசிக்கும் ஆசார்யராக] உருவாக்கவேண்டும் என்று திருக்கோட்டிழூர் நம்பியிடம் நியமித்திருந்தார். அப்படி உருவாக்குவதற்குப் பல வகைப்பட்ட முயற்சிகளைத் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி மேற்கொண்டார்.

தமிழ்ப் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் பெற்று தவயத்தின் அர்த்தத்தைக் கேட்டிருந்த ஸ்ரீராமாநுஜரை, திருமந்தரார்த்தம். சரம ஸ்லோகார்த் தம் ஆகியவற்றைக் கேட்பதற்கு, திருக்கோட்டியூர் நம்பியை அனுகும்படி பெரிய நம்பி நியமித்து விட்டார். அதன்படியே ஸ்ரீராமாநுஜரும் திருக்கோட்டியூருக்கு எழுந்தருளி அவ்வுரிமூலங்கள் வர்களை “நம்பி திருமாளிகை என்கே?” என்று கேட்டார். அவர்கள், “அதோ தெரிகிற வீடுதான் நம்பியுடையது” என்று கூறி ஞார்கள். உடையவர் அவ்விடத்திலிருந்து அந்தத் திருமாளிகை வரையிலும் தண்டனிட்டுக் கொண்டே எழுந்தருளித் திருமாளிகையை அடைந்தார். அதுவரையில் அவ்வுரிமூலங்களுக்கு நம்பியின் பெருமை விளங்காமலே இருந்தது என்றும், இந்திகழ்ச்சியைக் கண்டபிறகே அவ்வுரிமூலங்கள் நம்பியின் ப்ரபாவத்தை அறிந்தனர் என்றும் ஆரூயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவும் கூறுகிறது. ராமாநுஜரும் நம்பியை தண்டனிட்டு, ‘அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசிக்கவேணும்’ என்று பிரார்த்தித்தார். ஆனால் நம்பி இவரை க்ருபா மாத்ர ப்ரஸந்தாசார்யராக உருவாக்கவேண்டும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி இவருக்கு எளிதில் உபதேசம் செய்ய இணங்கவில்லை. ஆகையால் உடையவர் ஸ்ரீரங்கம் திரும்பினார். அதற்குப்பின் ஸ்ரீரங்கத்திற்கு வந்த நம்பியிடம் ஸ்ரீரங்கநாதனே அர்ச்சகர் மூலமாக ஸ்ரீராமாநுஜருக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசிக்கும்படி நியமித்தார். அதற்குப்பின் நம்பி நியமனத்தாலே திருக்கோட்டியூர் சென்ற ராமாநுஜருக்கு உடனே உபதேசிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றுமல், அவரை பதினெட்டு முறை ஊர் சென்று வரும்படி அலைக்கழித்தார். இப்படி நம்பி அலைக்கழித்ததைப் பற்றி நம்பி சிஷ்யர் ஒருவரிடம் ஸ்ரீராமாநுஜர் மிகவும் வருத்தத்துடன் விண்ணப்பித்தார். அதை அவரும் நம்பியிடம் சொல்ல, ஸ்ரீராமாநுஜருக்கு ரஹஸ்யார்த்தம் கேட்கவேணும் என்னும் விருப்பம் மிகவும் வளர்ந்திருப்பதைக் கண்டு உகந்து, அந்தச் சிஷ்யர் மூலமே ஸ்ரீராமாநுஜரை தண்டத்தோடும் பவித்ரத் தோடும் ஒருவராய் ஏறும்படி நியமித்தார் நம்பி. உடனே சூரத்தாழ்வாணியும் முதலீடாண்டாணியும் கூட்டி க்ஷேரண்டு திருக்கோட்டியூர் சென்று நம்பி திருவடிகளில் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நின்றார் ஸ்ரீராமாநுஜர் “உம் ஒருவராத்தானே வரச்சொன்னேம். இருவரைக் கூட்டி வந்திருக்கிறே?!” என்று நம்பி கேட்க “தண்டத்தோடும் பவித்ரத்தோடும் வரச்சொன்னபடியாலே தண்டமும் பவித்ரமும் போன்ற இவர்களைக் கூட்டி வந்தேன்” என்றார் ராமாநுஜர். “இதில் யார் தண்டம் யார் பவித்ரம்” என்று நம்பி கேட்க, என்ற யவரும் முதலீடாண்டாணிக் காட்டி இவர் திரிதண்டம்

போன்றவர் என்றும் 'கூரத்தாழ்வாணிக் காட்டி இவர் *பஜிதர் போன்றவர் என்றும் கூறினார். நம்பியும் 'அப்படியானால் இவர் களைத் தவிர வேறு எவருக்கும் சொல்லவேண்டாம்' என்று தம் திருவடிகளைத் தொட்டு ஆகையிடும்படி செய்து, திருமந்தரம் எனப் படும் திருவஷ்டாஷாரத்தின் பொருளை அவருக்கு உபதேசித்தார்.

நீராமாநுஜரும் மிக உசந்து, மறுநாளே அவ்லூரிலிருந்த தெற்காழ்வான் என்னும் நரசிம்மர் ஸந்திதியில் இப்பவர்த்தத்தைக் கேட்க விரும்பிய பல ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு அவ்வார்த்தத்தை உபதேசித்தருளினார்.

இதைக் கேள்விப்பட்ட நம்பி உடையவரை அழைத்து “இந்தப் பரம ரஹஸ்யார்த்தத்தை வேலுருவரிடமும் சொல்லவேண்டாம் என்று நான் ஆகையிட்டிருக்கப் பலருக்குச் சொல்லிவிட்டிரே? அதன் பலன் என்ன தெரியுமா?” என்று கேட்டார். “ஆசார்ய நியமனத்தை மீறிய எனக்கு நரகமே பலன்” என்றார் ராமாநுஜர். “இது தெரிந்திருந்தும் ஏன் உபதேசித்தீர்?” என்று கேட்டார் நம்பி. அதற்கு ஸ்ரீ ராமாநுஜர் ‘அடியேன் ஒருவன் தானே நரகம் போகப் போகிறேன். தேவீர் திருவடிகளை முன்னிட்டுக் கொண்டு பலருக்கு உபதேசித்தபடியாலே கேட்டவர்கள் பலரும் உய்ந்து போவார்களே என்றே சொன்னேன்’ என்று கூறினார். அதைக் கேட்டவுடன். “இவரே நம்மாழ்வாரால் ‘பொலிக பொலிக’வில் குநிப்பிடப்பட்டு ஆளவந்தார் வரையில் உள்ள ஆசார்யர்களால் எதிர்பார்க்கப்பெற்ற பவிஷ்யதாசார்யர்” என்று நிரணாகித்து, சுயநலம் கருதாமல் பிறர் நலமே கருதிய இவரது பெருங்கருணைக்கு உகந்து, ‘எம்பெருமானாரே வாரும்’ என்று அவரை எடுத்து அணைத்துக்கொண்டு “இதுவரை இந்த தரிசனம் பரம வைதிக ஸித்தாந்தம் என்றே பெயர் பெற்றிருந்தது. இன்று முதல் இது ‘எம்பெருமானார் தரிசனம்’ என்றே வழங்கப்படும்” என்று அவ்லூரிலுள்ளார் அளைவர்க்கும் கூறினார் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி. இந்திகழ்ச்சியிலிருந்து திருக்கோட்டிழூர் நம்பி பெரிய தீர்க்கதறிசி என்பதும். தனக்குக் கெட்டபெயர் வந்தாலும் அதைப் பொறுத்துக்கொண்டு உலகிற்கு நள்ளமை விளையத் தேடுபவர் என்பதும் விளங்குகிறது.

* பவித்ரம் என்பது அநுஷ்டானத்தின்போது ஸந்யாஸிகளுக்கு உதவும் ஜலபவித்ரம் என்னும் வஸ்த்ரம் என்று சிலரும், யழ் ஞோபவீதம் என்று சிலரும் பொருள் கொள்கிறார்கள்.

அறறுப் பிறகு நம்பி மிகவுகந்து, “உமக்குச் சரமஸ்லோகத் தின் அடித்தத்தையும் உபதேசிக்க எண்ணுகிறேன். இப்பொழுது திருவரங்கம் சென்று நீர் ஒருவரே தனியாக வாரும்” என்று அருளிசெய்தார். அப்படியே எம்பெருமானாரும் மறுபடியும் ஒரு முறை திருக்கோட்டிழூருக்கு வந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பி அவர் திருக்கலையைப் பிடித்துக்கொண்டு மேல் தளத்திலே ஏறி. தனியாகக் குதவைச் சாத்திக்கொண்டு ஒருவருக்கும் சொல்லாதபடி ஆஜீனயிட்டு, தம்முட்டய நிரலேஹதுக கருஜீனயாலே சாம ஶ்லோகத்தின் அர்த்தத்தையும் உபதேசித்தருளினார். அந்த அர்த்தத்தை எம்பெருமானிடம் ஈடுபாடில்லாதவர்கள் செவிப் படாதபடி ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும் என்றும் நியமித்தார். அதற்கு எம்பெருமானார், ‘இதைக் கண்டவர்களுக்கு வெளியிட மாட்டேன். ஆனால் சூரத்தாழ்வான் ஒருவருக்காவது சொல்லா திருக்க முடியாதே’ என்று நம்பியைக் கேட்டார். அதற்கு நம்பி அவருக்கு மட்டும் ஒரு வருடம் சுச்சுஷை கொண்டு பரிசைத் தெய்தபிறகு சொல்லும் என்று நியமித்தார்.

ஸ்ரீரங்கத்திற்கு எம்பெருமானார் திரும்பியதும் ஆழ்வான் இதைக் கேள்விப்பட்டு ஒருவருடம் காத்திருக்க இயலாமையாலே, ‘ஒருவருடம் ஆசார்யனுக்கு சுச்சுஷைதெய்வதற்கு ஸ்மானம் அவர் திருமாளிகை வாசலிலே ஒரு மாதம் உபவாசம் இருப்பது’ என்னும் யா ஸ்தா விதியின்படி ஒரு மாதம் உபவாஸம் இருந்து எம்பெருமானுரிடமிருந்து சரம ஶ்லோகார்த்தத்தைப் பெற்றார்.

அதற்குப்பின் முதலியாண்டான் எம்பெருமானார் திருவடிகளில் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து “அடியேனுக்கும் சரம ஶ்லோகார்த்தத்தை உபதேசித்தருளவேணும்” என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்கு எம்பெருமானார் “நான் ஆழ்வான் ஒருவருக்கு மட்டுமே அனுமதி பெற்றிருக்கிறேன். எனவே நீர் திருக்கோட்டிழூர் சென்று நம்பியிடமே கேட்டுக்கொள்ளும்” என்றார். அதன்படி முதலியாண்டா னும் திருக்கோட்டிழூர் வந்து நம்பியிடம் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆறுமாசம் அவர் திருமாளிகையில் காத்திருந்தார். விடைபெற்றுக் கொள்ளும்போது ‘சரம ஶ்லோகார்த்தத்தை அடியேனுக்கும் அருளவேணும்’ என்று கேட்டார் முதலியாண்டான். அதற்கு நம்பி கூல்வி தனம் குடிப்பிறப்பு ஆகியவற்றுல் உண்டாகும் மூன்று வஞ்சைப்பட்ட மதுங்களாகிற முக்குறும்பு நீங்கினால் எம்பெருமானார் ராமே உமக்கு அதை அருளுவார்.” என்று ஸாதித்து, தன் திருவடித் தாமரைகளை முதலியாண்டான் தலைமீது வைத்து அவருக்கு விடை கொடுத்தார். அதன்படி யே ஸ்ரீரங்கத்திற்கு வந்த முதலி

யரண்டான் அடக்கமே உருவானவராக எம்பெருமானுர் திரு முன்பே நின்று அவரைப் பிரார்த்தித்ததும், அவருக்கு சரமஸ்லோ கார்த்தத்தை உபதேசித்தருளினார் எம்பெருமானுர்.

புறமத்தவர்களும் பார்க்கக்கூடிய கீதா பாஷ்யத்தில் எம்பெருமானுர் சரம ஸ்லோகத்தின் முக்யார்த்தத்தை அருளிச் செய்யாபல பக்தி யோகத்திற்கு அங்கம் என்னும் அமுக்யார்த்தத்தையே காட்டி யிருப்பதிலிருந்து, 'கண்டவர்களுக்கு இவவர்த்தத்தைச் சொல்லக் கூடாது' என்னும் நம்பியின் நியமனத்தை எம்பெருமானுர் உறுதி யாகப் பின்பற்றி நின்றுர் என்று விளங்குகிறது.

இப்படிச் சரம ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை அதிகாரிகளின் தகுதியைக் கண்டறியாமல் உபதேசிக்கக் கூடாது என்று நம்பி நியமித்ததற்கும், எம்பெருமானுரும் திருமந்தரத்தின் பொருளை ஆகையுடையார்க்கெல்லாம் சொன்ன துபோலே இதைச் சொல்லாதிருந்ததற்கும் காரணம் என்ன என்று ஆராயவேண்டும். "மோகூத்திற்காக கீதை பதினெட்டு அத்தியாயங்களிலும் விதிக் கப்பட்ட சாதனங்கள் அனைத்தையும் வாஸனையோடே விட்டு என்னையே உபாயமாகப் பற்றவேண்டும்" என்று விதிப்பது சரமஸ்லோகம். மோகூத்தைக்கூடத் தன் ஆண்ந்தத்திற்காக விரும்பாதவர்களே இந்த அர்த்தத்தைக் கேட்பதற்குத் தகுதி யுடையவர்கள் என்பது நம்பி எம்பெருமானுர் முதலியவர்களுடைய திருவுள்ளாமாகும். கயநலத்தை அடியோடு துணைக்கும் பக்குவமில்லாதவர்களுக்கு இதை உபதேசித்தால் அவர்கள் மற்ற உபாயங்களை விடுவதில் காட்டும் ஆர்வத்தை எம்பெருமான் ஒருவனையே உபாயமாக உறுதியாக எண்ணுவதில் காட்டமாட்டார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு இந்தச் சரம ஸ்லோகத்தின் அர்த்தம் அனுஷ்டிக்க இயலாத்தாய் இருக்கும். அதனுலேயே நம் பூர்வாசாரியர்கள் சரம ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை மட்டும் அதிகாரிகளின் தகுதியை ஆராய்ந்த பின்பே உபதேசித்து வந்தார்கள்.

இவ்விடத்தில் நாயனுராச்சான்பிள்ளையருளிய சுமோபாய நிர்ணயத்திலுள்ள நம்பி எம்பெருமானுர் பற்றிய கீழ்க்கண்ட ஐதிலும் அனுஸந்திக்கத்தக்கது:- திருக்கோட்டிழூரிலே உடையவர் எழுந்தருளி நம்பி பக்கவிலே சரம ஸ்லோகம் கேட்கிற போது தஞ்சமான அர்த்து விசேஷங்களையெல்லாம் அருளிச் செய்து, "தேவரீரைப் பலகாலும் துவளப் பண்ணினத்தைத் திருவுள்ளந்திலே கொள்ளாதே கிடை, அர்த்தநூத்தின் சீர்மையை வெளியிடவேண்டிச் செய்தோமித்தகை; தேவரீர் லோக ஸம்

உடையவர் திருவ்வதரித்தருளிற்று. நாதமுனிகளுக்குத் திருச்சாமான வி ஷ யம் தேவீர். இப்படிப்பட்ட மஹாநுபாவ ஞோட்டை ஸம்பந்தமுண்டாகப் பெற்றேஏம் என்று மார்பிலே ஷாபொகட்டு உரங்களாம்படிக்கு உடலாயிருக்கிறது. எங்கள் அஶார்பரான ஆளவந்தார் ஶாபாத்திலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகளிலே இத்தர்பாநத்தை நிர்வாங்கிக்க ஆஞ்னடாயிருக்கவும், நேவீரே தார்ஶந ப்ரவர்த்தகராக வேணுமென்று பேரருளா ளன் ஸத்திதியிலே ப்ரபத்தி பண்ணியருளித் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது ‘இந்த மஹாநுபாவஞ்சேட நாலு நாளா கிழும் கலந்து பரிமாறப் பெற்றேஏமில்லையே’ என்று இம் வோடே எழுந்தருளினார். ஆகையாலே இத்தார்ஶநம் எம்பெரு மானுர் தார்ஶநமென்று தேவீர் திருநாமத்தினுலே நாள் தோறும் கொழுந்துவிட்டு விளங்கப்போகிறது’’ என்று அருளிச் செப்தார் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி. [சரமோபாய நிர்ணயம்]

இதுவரையில் எம்பெருமானுரை எம்பெருமானுராக உருவாக்கி யவர் திருக்கோட்டிழூர் நம்பியே என்பதும், அவரைக் கொண்டு சுயநலம் சிறிதுமற்ற ஓர் ஆஶார்ய பரம்பரை அமைவதற்கு அடித்தளம் அமைத்தவர் திருக்கோட்டிழூர் நம்பியே என்பதும் நிருபிக்கப்பட்டது. இனி எம்பெருமானுரை மிகவும் பரிவு கொண்டு அவரை அவ்வப்போது நேரும் ஆபத்துக்களிலிருந்து காப்பாற்றியவரும் திருக்கோட்டிழூர் நம்பியே என்பது நிருபிக்கப்படுகிறது.

உடையவர் தினந்தோறும் பூஷைவன்னவர்களின் திருமாளிகை களில் உருசவருத்தி என்றும் மாதுகரம் என்றும் சொல்லப் படும் பிசைஷயைப் பெற்றே தேவையாத்திரையை நடத்தி வந்தார். பீரங்கத்தில் ‘தென்னரங்கன் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைக்கும்’ பணியையும் மேற்கொண்டிருந்தபடியாலே, கோயில் கைங்கர்ய பரர்கள் தவறு செய்யாதபடி அவர்களைக் கண் காணித்து வந்தார். அவர்களில் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவர் இவர் மேல் கோபம்கொண்டு இவர் உஞ்ச வருத்திக்கு எழுந்தரு ஞும்போது தன் மனைவியைக்கொண்டு விஷம் கலந்த உணவை அளிக்கும்படி நிர்ப்பந்தித்தார். மனத்தளவில் அதற்கு உடன் படாத அப்பெண்பின்னை அந்த அன்னத்தை இடும் போது மறித்து ஸமர்ப்பித்து தண்டனிட்டுச் சென்றான். எம்பெருமா ஞும் அவளது குறிப்பை அறிந்து, அந்த விஷங்கலந்த அன்னத்தை, திருக்காவேரியிலே சேர்த்துவிட்டு உண்ணோமலே இருந்தார். இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட திருக்கோட்டி

ஷார் நம்பி பதறிக்கொண்டு பல்லக்கில் ஸ்ரீரங்கத்திற்கு எழுந் தருளினார். அவரது வருகையைக் கேள்வியுற்ற எம்பெருமானுர் தம் சிங்யர்களோடு கூட அவரை எதிர்கொண்டழைக்க நடந்து சென்றார். இருவரும் நடுப்பகலில் கோடை வெய்யில் அடிக்கும் போது நடுக்காவேரி மணவில் சந்தித்தனர். நம்பியைக் கலை வுடன் எம்பெருமானுர் அந்தக் கொதிக்கும் மணவில் தலை விட்டுக்கிடந்தார். நம்பியும் சில நிமிடங்கள் அவரை எழுந்திருக்கச் சொல்லாமலே இருந்தார். அப்போது எம்பெருமானுருடைய சீடர்களில் ஒருவரான கிடாம்பியாச்சான் கோபம்கொண்டு, “இது என்ன சிங்யாசார்ய க்ரமம்? கருமுகை மாலையை வெயிலிலே போடுவார்களோ” என்று எம்பெருமானுரப் பரிவுடன் நூக்கியெடுத்தார். உடனே நம்பியும், ‘உம்மையன் ரேஞ்சே தேடினேம். இந்தத் திரு மனியில் பரிவுடையவர் நீரே. இன்று முதல் இவர் உஞ்சவருத்திக்குச் செல்ல வேண்டாம். நீரே ஏகாம்பகுரமாகத் தளிகைபண்ணி ப்ரஸாதிப்பீர்’ என்று நியமித்திருளினார். கிடாம்பியாச்சானும் அவ்வண்ணமே எம்பெருமானுருக்கு மடைப்பள்ளிக் கைங்கரியத்தைச் செய்துகொண்டு வந்தார். கிடாம்பியாச்சான் வம்சத்தில் வந்த கிடாம்பி அப்புள்ளாரை ஆசார்யராகக் கொண்ட ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகர் “யதிவரனு மடைப்பள்ளி வந்த மணம்” என்று இதைக் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் காணலாம். இவ்வரலாற்றிலிருந்து எம்பெருமானுருடைய திருமேனியில் மிக்க பரிவுடையவர் திருக்கோட்டிஷர் நம்பி என்பதும், அத்திருமேனியில் பரிவுடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும் வல்லவர் என்பதும் விளங்குகிறது.

திருக்கோட்டிஷர் நம்பி தாம் ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசித்ததோடு நில்லாமல் தம்முடைய ஸஹமானுக்கரும் ஆளவந்தாரிடம் திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களைக் கேட்டவரும், திருமாலிருஞ்சோலை அழகருக்குப் புரோஹிதரும், பூர்வசிக ஸ்ரீகவங்ஞவப்ராம்மணகுல திலகருமான திருமாலையாண்டாளைக் கொண்டு எம்பெருமானுர் திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களைக் கேட்கு மட்டு செய்தார். ஸ்ரீரங்கத்தில் அந்தத் திருவாய்மொழி கால்கஷபம் நடந்து வரும்போது இடையிடையே ஆளவந்தார் ஸாதித்ததாகச் சில அர்த்தங்களைச் சொல்லுவார் திருமாலையாண்டான். அவற்றில் சில இடங்களில், “இதைவிட இப்படி அர்த்தம் சொல்லுவது நன்றாயிருக்குமே” என்று எம்பெருமானுர் கூறி வந்தார். அடிக்கடி இப்படி புது அர்த்தங்களை எம்பெருமானுர் சொல்லும் வழக்கம் நொடர்ந்தது. அதனால் எரிச்சலுற்ற திருமாலையாண்

டான் அந்தப் புது அர்த்தங்களுக்கு “விர்வாமித்ர ஸ்ரூஷ்டி” என்று பெயர் வைத்தார். இவ்வாறு வ்யாக்யானம் நடைபெறும் போது.

“அறியாக் காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து
அறியாமாயாயத்து அடியேனை வைத்தாயால்
அறியாமைக் குறளாய் நிம் மாவளி மூவடியென்று
அறியாமை வஞ்சித்தாய் எனதானியுள் கலந்தே”

[திருவாய் 2-3-3]

என்றும் பாட்டுக்கு அர்த்தம் கூறுகிறீர். ‘அறியா மாமாயத்து அடியேனை வைத்தாயால்’ என்ற அடிக்கு, ‘பஸ்வித மயக்கங்களை விளைக்கும் இந்த எம்ஸாரத்தில் அடியேனை வைத்து விட்டாயே’ என்று வருத்தம் தோற்ற ஆழ்வார் அருளிச் செய்வதாக ஆளவந்தார் நிர்வாநிப்பர்- என்று திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்தார். இப்படி அருளிச்செய்தவுடன் திருமுக மண்டலத்தில் அதிருப்தி தோற்ற இருந்தார் எம்பெருமானுர். உடனே “இங்கும் ஏதேனும் விர்வாமித்ர ஸ்ரூஷ்டி உண்டோ?” என்று அவரைக் கேட்டார் திருமாலையாண்டான். “உண்டு. நியமித்தால் சொல்லுகிறேன்” என்றார் எம்பெருமானுர். ‘சொல்லும்’ என்று நியமித்தார் திருமாலையாண்டான். அதைக்கேட்ட எம்பெருமானுர் “இத் திருவாய்மொழியில் முதல்பாட்டில் ஆழ்வார் தாழும் எம்பெருமானும் தேனும் பாலும் நெய்யும் கண்ணாலும் அமுதும்போலே கலந்தோம் என்று கூறுகிறார். இரண்டாம்பாட்டில் ‘என்னிப்பெற்ற தாய்த் தந்ததயாரி அறியாதன அறிவித்த எம்பெருமானே! நீ எனக்குச் செய்த உபகாரங்களை அடியேனுல் அளவிடமுடிய வில்கீல்’ என்கிறார். இந்த மூன்றும் பாட்டுக்கு அடுத்ததான் நாஸம்பாட்டில், ‘எனதாவியுள் கலந்த பெரு நல்லுதவிக் கைமாரு எனதாவி தந்தொழிந்தேன்’ என்று எம்பெருமாரா செய்த இவ்வுதவிகளுக்குக் கைம்மாருக ஆத்மஸமர்ப்பணம் செட்கிறார். இப்படி மூன்பின் பாட்டுக்களில் ஆனந்தமாகப் பரிமாற்றம் நடந்து கொண்டிருக்கிறதையில் மூன்றும்பாட்டில் வருத்தப்படுவதைகப் பொருள் சொல்லுவது சரியல்ல. அதனால் ‘அறியா மாமாயத்து அடியேனை அன்பு செய்வித்து வைத்தாயால்’ என்று கூட்டி ஆழ்வார் ஆனந்தப்படுவதாகவே பொருள்கொள்ள வேண்டும்” என்று அருளிச்செய்தார். இதைக் கேட்ட டூடன் திருமாலையாண்டானுக்கு “ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த அர்த்தத்தைத் தவறு என்று சொல்லிவிட்டாரே” என்று பிரகவும் ஸ்ரீரமுண்டாயிற்று. அதனால் அன்றிலிருந்து எம்பெருமானுருக்குத் திருவப்பமாழிக்கு அர்த்தங்கள் சொல்லுவதை நிறுத்திவிட்டார்.

இதைக் கேள்விப்பட்ட திருக்கோட்டிழூர் நம்பியூங்கத்திற்கு எழுந்தருளி, திருமாணியாண்டானிடம் காலகேஷபம் நின் றத்தின் காரணத்தை அறிந்து, எம்பெருமானுர் ஸாதித்த அர்த்தத்தை ஆளவந்தார் தாம் காலகேஷபம் கேட்டபோது அருளிச்செய்தார் என்று கூறி, “நீர் இவருக்குத் தெரியாத அர்த்தங்களைச் சொல்லுவதாக நினைக்காமல் காலகேஷபம் ஸாதிப்பீராக. இவருக்கு ஆளவந்தாருக்குத் தோற்றின அர்த்தம் தவிர வேறு அர்த்தம் தோற்றுது. ஸாந்தீபனியிடம் கண்ணன் வேதாத்யயனம் செய்தது போலே உம்மிடம் திருவாய்மொழி காலகேஷபம் கேட்கிறூர் என்று கொள்ளும்” என்று அருளிச்செய்து விட்ட இடத்திலிருந்து உடையவர் மடத்திலே திருக்கோட்டிழூர் நம்பியும் திருமாணியாண்டானும், பெரிய நம்பியும் கூட எழுந்தருளியிருந்து திருவாய்மொழிக் காலகேஷபத்தைத் தொடரச்செய்தார். அப்போது “பொலிக் பொலிக்” என்னும் பாகும் வந்தவுடன் “கலியும் கெடும்” என்றவிடத்திலே நம்பியும் உடையவரை ஏறவும் இறங்கவும் பார்த்தார் என்றும், உடையவர் அத்தைத் தொடர்களுளி, “இதற்குப் பொருள் ஏது” என்று கேட்க, “தேவரீர் திருவ வதரித்து இதினுடைய அர்த்தத்தை வெளியிட்டுக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே கேட்க வேணுமோ? ப்ரபன்னாகுலோத்தாரகரான தேவரீரே இதற்குப் பொருள்; அஸ்மதாதி களைக் கரையேற்றுக்கூக்காகவன்றே நித்யவிடுதியில் நின்றும் இங்கே எழுந்தருளிற்று” என்று அருளிச்செய்தார் என்றும், இதைக் கேட்டிருந்த திருமாணியாண்டான் மயிர்க்கூச்செறியப் பெற்றவராய் “இனி நான் ஆளவந்தாரை அறியேன்; எல்லாப் பேறும் தேவரீரே; தேவரீரோடு உண்டான ஸம்பந்தமே அடியேனுடைய பேற்றுக்கு ஸாதானம்” என்று அருளிச்செய்தார் என்றும் நாயனாச்சாண்பிள்ளையருளிய சரமோபாய நிரணயத்தில் காணப்படுகிறது.

திருக்கோட்டிழூர் நம்பியினுடைய திருக்குமாரருக்குப் பெயர் தெற்காழ்வான் என்பது. நம்பிக்குத் தேவகிப் பிராட்டி என்னும் சிறந்த ஜ்ஞானமுடைய பெண்பிள்ளையும் இருந்தாள். அவ்விருவரையும் உத்தாரகரான எம்பெருமானுர் திருவடிகளிலே ஆசரயிக்கும்படி செய்தார் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி. இந்த தேவகிப் பிராட்டியைப்பற்றி வார்த்தமாலை 206-ம் வார்த்தையில் பின்வரும் ஐதிஹ்யம் காணப்படுகிறது:- “உந்து மதளிற்றன்” என்கிற பாட்டை அனுஸந்தித்துக்கொண்டு திருக்கோட்டிழூர் நம்பி திருவாசலிலே (சீரார் வளையொலிப்பவந்து திறவாய்) என்கிறவிடத்தை அநுஸந்திக்கிறபோது நம்பி திருமகளார் திருக்கத்தவைத் திறந்து

கொண்டு புறப்பட, எம்பெருமானுர் விழுந்து தண்டனிட்டுக் கிடக்க, நெரித்துக்கொண்டு உள்ளேயோடிப்புக, நம்பி ‘இது வென் பெண்ணே?’ என்று, ‘என்னை எம்பெருமானுர் தண்டனிட்டார்?’ என்ன, ‘அதுக்கு பயப்படவேணுமோ?’ என்று அருளிச்செய்து, எம்பெருமானுர் உள்ளே புக்கருளினவாறே, ‘இளையாழ்வீர்! இப்போது அங்குந்தானம் உந்து மதகளிற் நஞே?’ என்றாலும் செய்தாரென்று பிள்ளையருளிச் செய்வர்— என்பது. வடிவழகிய நம்பிதாஸர் என்பவர் மிக அழகிய பாட்டுக் களாலே ஆழ்வார்கள் வைபவத்தையும், எம்பெருமானுர் வைபவத் தையும் பாடியுள்ளார். அவரும் இந்த ஜுதிஹ்யம் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி திருமாளிகையிலே நடைபெற்றதாகவே பாடியிருக்கிறார். இப்படியிருக்க மிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட திருப்பாவை அரும் பதவுகரகளில் ‘உந்துமத களிற்றன்’ பாட்டின் விஷயமான இந்த ஜுதிஹ்யம் பெரிய நம்பியின் குமாரத்தியான அத்தழாய் விஷயமாக நடந்ததாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது ஏற்கத்தக்கதல்ல.

இனி, பூர்வாசார்யர்கள் அருளிய வார்த்தாமாலை திவ்யப்ரபந்த வ்யாக்யானங்கள் முதலியவற்றில் உள்ள திருக்கோட்டிழூர் நம்பி பற்றிய சில ஜுதிஹ்யங்களைக் காண்போம் :—

வார்த்தாமாலை 83—விவரங்கள் :— புசியும் சிங்கமும் போலே, எம்பெருமான் உபாயமாம்போது தன்னேடொத்த மற்றெரு உபாயத்தைப் பொறுக்கமாட்டான். யானைக் கூட்டத்திலுள்ள எல்லா யானைகளோடு சேர்ந்து தலைமையானை போகுங்களை அனுபடுவிப்பது போலே எம்பெருமான் உபேயமாகும்போது பிராட்டிமார் நிதய முக்தர்கள் முதலானவர்களோரு சேர்ந்தே உபேயமாகி ரூபர். அதாவது—அன்றை முக்தியதைபவளை இவர்கள் அலைவரோடு கூடி எம்பெருமான் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று ஏற்றது. [திருச்சீவார்த்தை நம்பியருளிச் செய்த வார்த்தை]

வார்த்தாமாலை 197—விவரங்கள் :— “கைக்குழந்தைக்குத் தாமிழரைப் போன்ற இறைப்பாறு ராக்கு நூவயம்” என்று திருக்கோட்டிழூர் நம்பி அருளிச்செய்வார்.

வார்த்தாமாலை 199—விவரங்கள் :— திருக்கோட்டிழூர் நம்பியை, அவருடைய தலைமையானுர் அந்திமி தலைமையிலே ‘எனக்குத் தஞ்சேமேது?’ என்று கேட்க; ‘விரஜைக்கு இக்கரையில் ‘உடமை என்று நின்றும் வந்தீர்?’ என்று கேட்டாருள்ளாகில், ‘திருக்கோட்டிழூர் நம்பி ஸ்ரீபாதந்துல் நின்றும் வந்தோம்’ என்றும், [இந்த ஸ்ரீமத்தை மண்டலத்தில் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்

தை அடைந்தவன் என்று சொன்னால் யமன் முதலானூர் நலிய மாட்டார்கள் என்று கருத்து] அக்கரையில் உம்புமக் கேட்டா ருண்டாகில், 'திருக்கோட்டிழூர் நம்பி தமையனூர்' என்றும் சொல்லுமென்று அருளிச்செய்தார். [நித்ய விழுதியில் நம்பிக்குத் தமையனூர் என்று சொன்னால் "வோகோத்தாரகரான எம்பெருமா ஞருடைய ஆசார்யர்க்கும் தமையனா?" என்று அங்குள்ளார் கொண்டாடுவர் என்று கருத்து]

நாச்சியார் திருமொழி 11-5-ஆளவந்தார் மசஞ்சூர் சொட்டை நம்பி ஒரளவிலே திருக்கோட்டிழூர் நம்பியை நெகிழு ஒரு வார்த்தை சொன்னாராய். 'நீ கடக்க வர்த்தி' [நீ வெளியில் போ] என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராம்.

பகவத் விஷயம் 8-8-2—விவரணம் :— எம்பெருமானூர் சிங்யர்களுக்குக் காலகேஷபம் ஸாதித்து வரும்போது ஜீவாத்மாவுக்கு ஞானம் முக்கியமான லக்ஷணமா? பகவச் சேஷத்வம் (எம்பெருமானுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பது) முக்யமான லக்ஷணமா? என்னும் கேள்வி எழுந்தது. இதைத் திருக்கோட்டிழூர் நம்பியிடம் சென்று கேட்டு நிர்ணயம் செய்து வரும்படி சூரத்தாழ்வாகின அனுப்பினார். சூரத்தாழ்வானும் நம்பி திருமாளிகையில் ஆறு மாதம் ஸேவித்து நின்று விடைபெறும்போது, "ஆழ்வான்! 'அடியேனுள்ளான். உடலுள்ளான்' [திருவாய் 8 8-2] என்னும் பாட்டில் உடலுக்கு எதிர்த்தட்டான ஆத்மாவக குறித்துச் சொல்ல ம்போது என்னுள்ளான்' என்று ஞானத்தையிட்டுச் சொல்லாதே 'அடியே னுள்ளான்' என்று ஶேஷத்வத்தையிட்டு ஆத்மாவை நிருபித்த படியைக் கண்டாயோ. (ஆகையால் ஞானத்தைவிட ஶேஷத் வமே முக்கியம்)" என்று சொல்லியனுப்பினார்.

தனிசரமத்தில் ஜுதிஹ்யம் : ஸ்வாதந்திரியத்தை உள்ளடக்கிய மற்ற உபாயங்களை அனுஷ்டிப்பதில் ஜீவாத்மாவுக்குத் தகுதி யில்லை என்று உணர்ந்த அதிகாரிகளுக்கே சரம ஸ்லோகத்தின் பொருளைச் சொல்லவேண்டும் என்னும் அர்த்தத்தை அருளிச்செய்துவிட்டு, 'இவ்வளவு பிறவாதவனுக்கு இவ்வர்த்தம் சொல்லுகையாகிறது பறிப்பான் (வழிபறிப்பவன்) கையில் சிற்றரிவாள் கொடுக்குமோபாதி' என்று திருக்கோட்டிழூர் நம்பி அருளிச்செய்வார். திருக்கோட்டிழூர் நம்பி 105 திருநகூத்ரங்கள் எழுந்தருளியிருந்ததாகப் பெரிய திருமுடியடைவு கூறுகிறது.

திருக்கோட்டிழூர் நம்பி ஸாதித்த மற்றும் பல அர்த்தங்கள் நம்முடைய ஆசார்ய வைபவ மஞ்ஜுரி முதல்பாகத்தில் காணலாம்.

(4) பூதாலும் விரான்தில் இதழூரைத்தான் வாழியே
நோயால் மாலாங்காரிகளைப்படி போன் வாழியே
(5) பூதாலும் தெய்வால்தான் வாழியே
நோயாலுமானால் வீதூம்போயியும்போன் வாழியே
(6) பூதாலும் சூதாலும் வீதூம்போயியும்போன் வாழியே
நோயாலுமால்தான் பீரவைக்கால்தான் வாழியே
(7) பூதாலும் தெய்வாலும் வீதூம்போயியும்போன் வாழியே
நோயாலுமால்தான் தீர்த்தூரைத்தான் வாழியே
நோயாலுமால்தான் தீர்த்தூரைத்தான் வாழியே

.உல்பகலும் ஆளவந்தார் அடிநினைவோன் வாழியே
அனவரதம் தெற்காழ்வார்க்காட்செய்வோன் வாழியே
வெல்பொருள் வெளியிட, எதியை வெறுத்துகந்தான் வாழியே
மேதினியோருய்வரென்று மெச்சினான் வாழியே
(8) பாந்திரெதிராசர்க்கொளித்துரைத்தான் வாழியே
(9) பாந்திரெதிராசர்க்கொளித்துரைத்தான் வாழியே
(10) பாந்திரெதிராசர்க்கொளித்துரைத்தான் வாழியே

* ஒருவிதத்து வெளியாழ்வார் காலத்தில் அவருக்குப் பரமாபதாய், பாந்திரெதிராசர்க்கொளித்து பாண்டிய அரசனுக்கு மந்திரியாய் இருந்த பாந்திரெதிராசர்க்கொளித்து உதித்தவர் திருக்கோட்டியூர் நம்பி என்று கூறப்படுகிறது.

ஸ்ரீ:

திருநாங்கூர் மணிமாடக்கோயில்
ஸ்ரீநாராயணப்பெருமாள் சந்திதியில்
எழுந்தருளியிருக்கும்

திருக்கோட்டியூர் நம்பிகள்

ஸ்ரீவல்லப பதாம்போஜ தீபக்த்யம்ருதஸாகரம் ।
ஸ்ரீமத்கோஷலபூரிபூர்ணம் தேசிகேந்தரம் பஜாமஹே ॥

(ஸ்ரீய:பதியின் திருவடித்தாமரையில் ஞானமும்,
பக்தியுமாகிற அழுதங்களுக்குக் கடல்போன்றவரும்,
திருக்கோட்டியூர் நம்பியென்னும் பெயருடையவருமான
ஆசாரயோத்தமரை ஆச்ரயிக்கிறோம்)